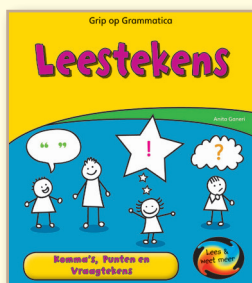

Boeken in deze serie:

HB: 978-94-6175-056-3
EB: 978-94-6175-914-6

HB: 978-94-6175-055-6
EB: 978-94-6175-913-9

HB: 978-94-6175-058-7
EB: 978-94-6175-912-2

HB: 978-94-6175-053-2
EB: 978-94-6175-915-3

HB: 978-94-6175-054-9
EB: 978-94-6175-911-5

HB: 978-94-6175-057-0
EB: 978-94-6175-910-8

Over de schrijfster:

Anita Ganeri studeerde taalwetenschappen aan de universiteit van Cambridge, Engeland. Ze heeft al veel informatieve boeken voor kinderen geschreven.

Inhoud

Wat is grammatica?	4
Wat is een zin?	6
Maak een goede zin	8
Zinnen	10
Vraagzinnen	12
Een uitroep	14
Een bevel	16
Eenvoudige zinnen	18
Leuker of langer maken	20
Samengestelde zinnen	22
Nog langer maken	24
Met een bijzin langer maken	26
Alinea	28
Hoeveel zinnen?	30
Moeilijke woorden	31
Meer weten	32
Register	32

Sommige woorden zijn **vet**gedrukt.

Op bladzijde 31 lees je wat deze woorden betekenen.

Wat is grammatica?

Grammatica zorgt voor regels die je nodig hebt om een taal te kunnen schrijven en spreken. Grammatica is moeilijk, maar wel belangrijk. Het helpt je elkaar beter te begrijpen.

in nest een ei legt zijn
vogel de

Zonder grammatica snap je niets van deze zin.

In schrijftaal eindigt een vraagzin altijd met een **vraagteken (?)** in plaats van een punt. Als je een vraagzin hardop zegt, spreek je hem anders uit dan een gewone zin. Aan het eind van de zin gaat je stem iets omhoog.

Waarom ga je naar de kapper?

Dit is een vraagzin.
Aan het eind van
de zin staat een
vraagteken.

Een uitroep

Een uitroep is een zin die je gebruikt, als je iets met veel nadruk of gevoel wilt zeggen. Een uitroep kun je ook gebruiken als je ergens verbaasd over bent.

Dit is een uitroep.
De schrijver laat hier
duidelijk weten wat hij van
chocola vindt.

Ik lust echt geen chocola!

Wat een vreemd dier!

Dit is een uitroep van verbazing. Deze zin heeft aan het eind een uitroepteken.

Een uitroep begint net als alle andere zinnen met een hoofdletter. Aan het eind van de zin staat een **uitroepteken (!)** in plaats van een punt.

Een bevel

Een bevel is weer een ander soort zin. Met een bevel geef je iemand een opdracht die hij of zij moet doen. Een ander woord voor bevel is commando.

Dit is een bevel.
Je geeft een opdracht.

Poets je tanden elke dag!

Een bevel begint altijd met een **doe-woord**.
Vaak zet je aan het eind van zo'n zin een
uitroepteken. Om hem nog meer nadruk te
geven.

Eet niet alle koekjes op!

Dit is een bevel. Aan het
eind van de zin staat een
uitroepteken.

Eenvoudige zinnen

Een eenvoudige zin bestaat uit twee delen. Het eerste deel heet het **wie-deel**.

Dat is meestal een persoon of een ding over wie de zin gaat. Een ander woord voor het wie-deel is *onderwerp*.

Anne bouwt een kasteel.

Over wie gaat het?
Over Anne. Dan is *Anne*
het wie-deel.

In het tweede deel van een eenvoudige zin wordt iets gezegd over dat wie-deel.

In dit deel moet altijd een doe-woord staan. Een ander woord voor doe-woord is werkwoord.

De vis zwemt in de zee.

De vis is het wie-deel.
Wat *doet* de vis?
Hij zwemt in de zee.
Zwemt is hier het
doe-woord.

Leuker of langer maken

Je kunt zinnen leuker en langer maken door bijvoeglijke **naamwoorden** te gebruiken. Een **bijvoeglijk naamwoord** vertelt iets over een zelfstandig naamwoord. Weet je het nog? Een zelfstandig naamwoord is de naam van een persoon, dier, ding of plaats.

Groot is een bijvoeglijk naamwoord!

Het vertelt iets over het naamwoord *kasteel*.

Maak nu zelf drie zinnen met andere bijvoeglijke naamwoorden.

Anne bouwt een **groot** kasteel.

De vis zwemt **langzaam**
door de zee.

Langzaam is een bijwoord.
Het zegt iets over een
doe-woord.
Zwemt is het doe-woord.

Je kunt ook **bijwoorden** in je zinnen gebruiken.
Een bijwoord zegt iets over een werkwoord (of
doe-woord). Weet je het nog?
Een werkwoord is een woord dat zegt wat
iemand doet of wat er gebeurt.